

Assange jobbar vidare, trots hetsjakten

Julian Assange har oförtrutet fortsatt sin gärning för demokratisk öppenhet och informationsfrihet från sin fristad på Ecuadors ambassad i London. Det hade varit omöjligt om det svenska journalistdrevet fått råda, skriver Al Burke, redaktör för Nordic News Network.

*SVT-Opinion
12 juli 2013*

Det har nu gått över ett år sedan Julian Assange steg in i Ecuadors ambassad i London för att undgå utlämning till Sverige och därmed, med stor sannolikhet, så småningom till USA. Assanges farhågor bekräftades då reaktionen blev häftigast just från USA, som pressade Storbritannien till att hota invadera ambassaden och ta ut Assange med våld. Av olika skäl verkställdes inte det hotet. Men det var allvarligt menat och avslöjade USA:s starka intresse i frågan om Assanges utlämning till Sverige.

Den pensionerade CIA-analytikern David MacMichael har iakttagit att "det vore dåraktigt att vifta bort tanken att mäktiga delar av USA:s regering skulle tillgripa nästan vilka medel som helst för att lägga vantarna på Assange och, praktiskt taget, lyncha honom".

Men i Sverige har denna tanke ändå viftats bort av journalister, politiker och andra som i spydiga ordalag har fördömt Assanges flykt. "Assange är en egoistisk ynkrygg.... Hans tal om att han är rädd för att överlämnas till USA är bara ett försök att flytta fokus. Den faktiska risken finns inte" hävdade politiker-advokaten Claes Borgström som varit pådrivande i förföljelsen av Assange.

"Assange visade sig vara ett fegt kräk" dundrade Oisín Cantwell i Aftonbladet. "Sjukt" instämde KD-partiledaren Göran Hägglund i Expressen i sann kristen anda.

I Dagens Nyheter överträffade Hanne Kjoller sig själv genom att länka Assanges namn med detta av Oscar Pistorius, den sydafrikanske idrottsstjärna som sköt ihjäl sin fästmo.

Två huvudteman i avfärdandet av Assanges uttalade skäl för att söka asyl är (a) att det är omöjligt för den svenska åklagaren att intervjua honom i London och (b) att den svenska regeringen inte kan garantera att han inte blir utlämnad till USA, därför att det är en juridisk angelägenhet som regeringen inte får blanda sig i.

Grunden för båda resonemangen rycktes undan i april i år av ingen mindre än en domare i Högsta domstolen. I ett tal i Australien konstaterade Stefan Lindskog nämligen att, förutsatt att det inte finns något rent juridiskt hinder mot utlämning, är det faktiskt regeringen som bestämmer. Dessutom sade han att "Åklagaren kan mycket väl åka till London för att intervjua Assange. Jag har inget svar på frågan om varför detta inte redan skett."

Domaren Lindskogs stöd för Assanges ställningstagande har knappast uppmärksamats i Sverige. Men av allt att döma skulle det inte spela någon roll. Ty i Sverige har det sedan länge bedrivits en hetsjakt mot Assange som har ytterst litet med fakta eller rationellt tänkande att göra.

Under tiden har Assange arbetat vidare i sitt rum i ambassaden och har trots allt åstadkommit en hel del. Bland annat har han: samordnat stöd till den av USA jagade visseblåaren Edward Snowden; skrivit böcker och artiklar; lett arbetet med stora WikiLeaks-publiceringar av bl.a. Global Intelligence Files och Kissinger Cables; skött ett globalt nätverk av kontakter och samarbetspartners; startat ett nytt politiskt parti i Australien tillsammans med ett stort antal supportrar; m.m.

Inget av detta hade ju varit möjligt om han i stället under obestämd tid hade suttit i ett svenskt häkte eller under säkert en väldigt lång tid i ett fängelse i USA. Allt detta ger skäl att begrunda den fråga som ställts av den hyllade brittiske utrikeskorrespondenten Patrick Cockburn: "Vem skulle frivilligt ta ens en fem procents risk att en flygtur till Stockholm skulle resultera i en vistelse på 40 år i en fängelsecell i USA?"

- *Al Burke*

<http://www.svt.se/opinion/assange-jobbar-vidare-trots-hetsjakten>